

Svéd aggodalmak és amerikai rakéták

2023 június 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Amíg nem engedjük be a svédeket a NATO-ba...

nem kapunk HIMARS rakétákat, jelentette be a napokban James Risch amerikai republikánus szenátor egy baloldali lapban. Örült is ám a nemzetközi sajtó, jól megkapták a renitens magyarok az amerikaiaktól, mit fognak most kezdeni rakéták nélkül? Néhányunkban viszont felmerült az kérdés, hogy a szenátor úr nem téveszt-e minket össze valamelyik strandpapucsos tálibbal, akinek telemegy a tüdeje porral, ahogy áll tátott szájjal, rozsdás Kalasnyikovját szorongatva az útszélén, amikor elsuhan mellette egy rockzenét?l hangos amerikai tank.

Más szóval Risch úr kicsit elkésett ezzel a fenyegetéssel. El?ször is azért, mert a magyar hadügy HIMARS-beszerzést illet? ajánlatkérése már 2022 márciusában lejárt. Erre addig nem kaptunk választ, ügy lezárva. A svédek két hónappal kés?bb, májusban jelezték, hogy szeretnének NATO-tagok lenni, és csak tavaly decemberben lett végleg világos, hogy a magyar parlament nem veszi jó néven Stockholm „na itt írd alá” attit?djét, miközben azok minden lehetséges alkalmat megragadnak ahhoz, hogy minket támadjanak a létez? összes fórumon. Szóval visszamen?legesen megindokolni a HIMARS visszautasítását a svéd tagság körüli hisztériával ostobaság. Nem csonkítjuk meg nemileg a gyerekeinket és nem csinálunk Budapestb?l Stockolmisztánt, azért nem kaptunk rakétákat Bidenékt?l, szenátor úr.

Másodszor pedig azért késtek el ezzel a büntetéssel, mert már vagy fél tucat más ország is gyárt ehhez a rakétarendszerhez hasonlót, amelyek nagyon szívesen eladnak nekünk bel?le olcsóbban és anélkül, hogy az iskolákban transzvécéket kelljen nyitnunk. Például a törökök ez év januárjában ezt már fel is ajánlották nekünk.

Harmadszor pedig a kormány nem vételi szándékát fejezte ki a HIMARS-rakétákat illet?en, hanem ajánlatot kért az amerikai gyártótól. Az ajánlatkérés nem ugyanaz, mint a vételi szándék, ezt a szenátor úr biztos tudja. Tehát akkor minek fenyeget minket azzal, hogy nem ad nekünk el olyan fegyvereket, amikre nálunk nincs vételi szándék? Velünk nem lehet megcsinálni azt, mint a szlovák bábkormánnyal, hogy a légier?nk teljes állományát elküldetik velünk a szomszédos háborúba, majd ránk sóznak „kedvezményes áron” húsz helikoptert, amit meg se rendeltünk, és közbeszerzést sem írt ki rá a honvédelmi minisztérium.

Apropó, törökök! James Risch volt az, aki a szenátus külügyi bizottságának elnökeként megtagadta a törökökt?l az F–35-ös vadászgépeket, amely fejlesztésében mellesleg a török ipar is részt vett. Az a kolosszális fiaskó is rakétákkal kezd?dött, amikor az amerikaiak évekre elhúzták, hogy miért is nem adnak Erdoganéknak Patriot légvédelmi rakétákat. Addig játszották ezt a játékot, míg Erdogan vett egy csomót az oroszoktól, és lezárta az ügyet. Risch szenátor viszont ebb?l sem tanult, jól megbüntette ?ket az F–35-ös programból való kizárással. Az els? török fejlesztés? ötödik generációs vadászgép prototípusa idén március 18-án debütált egy bemutatón.

Ebb?l vagy a HIMARS-ügyb?l nyilvánvaló, hogy Risch szenátor úr képtelen levonni akár a legalapvet?bb következtetést is a saját hibáiból. Olyan messzire azért nem mennék el, mint néhány hónapja Tucker Carlson amerikai újságíró, aki Rischr?l úgy nyilatkozott, hogy „egy szenátornak álcázott idióta” és „felfuvalkodott neokon bohóc”. Ellenben attól tartok, Risch nem az egyetlen amerikai politikus, aki olyan országokon akar példát statuálni, amelyeket nem tudna megmutatni a térképen. Már csak azt felejtette ki a nekünk küldött fenyeget? üzenetb?l, hogy „Isten áldja a királyn?t”.

De segítsünk egy kicsit Risch úrnak, hogyan is lehetne kilábalni ebb?l az összetett ügyb?l úgy, hogy a rakétagyártók jóllakjanak, és képmutató politikusaik ellenére a svédek is megmaradjanak. Esetleg kezdhetné azzal, hogy elolvassa az amerikai külügyminisztérium oldalán publikált NATO-tagság feltételeit, melyek között megtalálható az, hogy a tagjelölteknek „Jó szomszédoknak kell lenniük és tiszteletben kell tartaniuk a határaikon kívüli szuverenitást”.

Ebbe nem igazán fér bele az, hogy leend? szövetségeseink beszállnak az összes létez? magyarellenes uszításba és kirakatperbe, amilyen a gyermekvédelmi törvényünk ellen indított sztálini logikájú eljárás is. Vagy legalább magyarázza el nekik, hogy legyen egy kis eszük, fogják be egy kicsit a szájukat, és csináljanak úgy, mint a finnek: várják meg azt az aláírást, és még miel?tt megszáradt volna rajta a tinta, már lehet is törölni a cip?jüket a „határaikon kívüli szuverenitásba”.

A fenti tanácsot ingyen adtam, szenátor úr. Azt sem várom el, hogy cserébe, republikánus politikushoz ill?en, konzervatívként kezdjen gondolkodni és cselekedni. S?t adok még egy tippet: nem a svédek, nem az ukránok, nem a tajvaniak, hanem mi, magyarok vagyunk elvileg huszonnégy éve az Egyesült Államok NATO-szövetségesei. Értékelni tudnánk, ha az amerikai vezetés a sorozatos fenyegetések vagy büntetések helyett egyszer ennek már valami tapintható pozitív jelét is adná.

Deme Dániel

A szerz? a Hungary Today f?szerkeszt?je

www.magyarnemzet.hu

Ajánló